

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Η δημοτική κίνηση «Τώρα για την Πάτρα», ξεπήδησε το 2006 μέσα από τα σπλάχνα της τοπικής κοινωνίας. Με την επιθυμία και την παρότρυνση, χιλιάδων Πατρινών σε κάθε γωνιά της πόλης.

Αποτελεί δε μία δημοτική κίνηση που στην θέση κομματικά συμπαγών παρατάξεων αντιπροτείνει την πολύχρωμη συσπείρωση των πολιτών με συγκολλητικό υλικό την αγάπη και το ενδιαφέρον τους για τον τόπο που ζουν. Συσπείρωση, χωρίς εκ των πρότερων αποκλεισμούς, στη βάση ενός προγραμματικού λόγου που οι ίδιοι οι πολίτες-μέλη της Κίνησης διαμορφώνουν και εκφωνούν.

Μια ανεξάρτητη δημοτική κίνηση που θα επιτρέψει την σύμπραξη αξιόλογων ενεργών πολιτών που θέλουν να αντιμετωπίσουν τα ζητήματα της πόλης τους με τον ίδιο τρόπο.

Μια αδέσμευτη κίνηση που δεν θα προτάσσει το κομματικό συμφέρον σε βάρος του συμφέροντος της πόλης.

Η θεμελιακή και αδιαπραγμάτευτη θέση της είναι ότι οι όποιες ρυθμίσεις και λύσεις οφείλουν να λειτουργήσουν σε όφελος των τοπικών κοινωνιών και της χώρας γενικότερα.

Η παράταξη «Τώρα, για την Πάτρα» είναι ανοιχτή σε όλους. Χωράνε όλοι και από όλους οι πιο άξιοι, φτάνει να αφήσουν έξω από την πόρτα της παράταξης την κομματική τους ταυτότητα.

Δεν κοιτάει πίσω, δεν χρωστάει σε κανένα, δεν ζητά πολιτικά χρίσματα και εκλογικές χορηγίες.

Οι αιρετοί, οι υποψήφιοι και τα μέλη της Δημοτικής μας παράταξης συμφωνούν σε ένα πλαίσιο φυσιογνωμικών χαρακτηριστικών, στη βάση της Ανεξαρτησίας της Αυτοδιοίκησης απέναντι στην οποιασδήποτε μορφής οικονομική, κρατική ή κομματική εξουσία. Ένα πλαίσιο αρχών που ως αδιαπραγμάτευτους άξονες έχει τα παρακάτω:

1. Τη στήριξη στις πολύμορφες συλλογικότητες των τοπικών κοινωνιών σταθερές και πρόσκαιρες, στα κινήματα της πόλης, παραδοσιακά και νέα. Στόχος δεν μπορεί να είναι απλώς η συναίνεση. Αντίθετα, επιδιώκουμε τη συμμετοχή των πολιτών είτε μεμονωμένα είτε συλλογικά στο σύνολο των δημοτικών δραστηριοτήτων και στον καθημερινό έλεγχο της δημοτικής εξουσίας
2. Τη διεκδίκηση λύσεων που να βασίζονται σ' έναν δημοκρατικό σχεδιασμό με θεσμοθετημένο κοινωνικό έλεγχο. Λύσεων αντίστοιχων με τις ανάγκες των πολιτών και με ιεραρχήσεις που προτάσσουν τις ανάγκες των ασθενέστερων τμημάτων της τοπικής κοινωνίας. Ο στόχος αυτός μπορεί να υλοποιηθεί μόνο με την εκπόνηση ενός ολοκληρωμένου στρατηγικού σχεδιασμού με σαφές πολιτικό πλαίσιο (δημοκρατικός και περιβαλλοντικός αναπτυξιακός προσανατολισμός), με συγκεκριμένες δράσεις και χρονοδιάγραμμα, φάσεις υλοποίησης και μηχανισμό παρακολούθησης των επιπτώσεων.
3. Την παλαιά αλλά με διαχρονική ισχύ οικολογική αρχή «Σκέψου πλανητικά, δράσε τοπικά» (glocal). Μια ανεξάρτητη αυτοδιοικητική κίνηση δεν είναι ένα συνονθύλευμα τοπικιστών που προσπαθούν αμυντικά να υπερασπίσουν τα όποια κεκτημένα ή να μοιρολογήσουν για τη χαμένη δόξα της πόλης τους αλλά μια ένωση πολιτών που παλεύουν να την αναβαθμίσουν στηριζόμενοι κυρίως στις δυνάμεις της κοινωνίας τους.
4. Την προώθηση του μοντέλου της ΒΙΩΣΙΜΗΣ ΑΝΟΙΚΤΗΣ ΠΟΛΗΣ. Μίας πόλης που θα ικανοποιεί ταυτόχρονα τις οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές ανάγκες των πολιτών. Μίας πόλης με κοινωνική συνοχή, όπου θα αναπτύσσονται ισορροπημένα το κέντρο, οι συνοικίες και οι γειτονίες της.
5. Τον σταθερό προσανατολισμό της Κίνησης στην κατεύθυνση υπεράσπισης του δημόσιου χώρου σε όφελος των πολιτών. Ο δημόσιος χώρος, όπου μπορούμε να αναπνεύσουμε, να περπατήσουμε, να γνωριστούμε, να διασκεδάσουμε, να διαδηλώσουμε, να λειτουργήσουμε, τελικά, ως φυσικά όντα και ως πολίτες συρρικνώνεται διαρκώς και υποβαθμίζεται. Για μας, ο δημόσιος χώρος δεν είναι το φιλέτο για επιχειρηματικές δραστηριότητες αλλά η ανάσα της πόλης, ο τρόπος ύπαρξής της. Για μας, υπεράσπιση του δημόσιου χώρου δεν σημαίνει απλώς περισσότερο χώρο για πλατείες και πάρκα αλλά την επιστροφή της φύσης στους ανοιχτούς χώρους, στους δρόμους, στα οικόπεδα και στα κτήρια της πόλης μας, τη συγκρότηση ενός ολοκληρωμένου σχεδίου βιώσιμης κινητικότητας με προτεραιότητα στα συλλογικά μέσα συνδυασμένης

μεταφοράς. Σημαίνει ανάδειξη, προστασία, και αξιοποίηση της αρχιτεκτονικής και πολιτισμικής κληρονομιάς της πόλης, βιώσιμη διαχείριση των αποβλήτων πέραν της ξεπερασμένης λύσης της δημιουργίας χώρων υγειονομικής ταφής, εφαρμογή τοπικών προγραμμάτων διαχείρισης και εξοικονόμησης ενέργειας και φυσικών πόρων, διαχείριση του αστικού και περιαστικού χώρου. Σημαίνει, κοντολογίς, μια ολιστική οικολογική διαχείριση της πόλης.

6. Τη διεκδίκηση της ενίσχυσης του σχεδιαστικού και αποφασιστικού ρόλου και της αυτοτέλειας της Αυτοδιοίκησης ανεξαρτήτως του χρώματος της Κεντρικής Εξουσίας και χωρίς αυτή η διεκδίκηση να ευτελίζεται σε καταγγελτικό μηχανισμό ή σε άλλοθι απραξίας. Την αντιπαράθεση με τον λαϊκισμό και τον δογματισμό. Μια ανεξάρτητη Αυτοδιοικητική Κίνηση είναι ασύμβατη με την αυτολογοκρισία για μείωση του πολιτικού κόστους. Πιστεύουμε στη δημιουργική πολιτική αντιπαράθεση χωρίς ακρότητες αλλά και χωρίς συμβιβασμούς σε θέματα αρχών.
7. Την προώθηση μιας κοινωνίας αλληλεγγύης ως αναγκαίας προϋπόθεσης και ως δυναμικής παρέμβασης για την κοινωνική συνοχή και δικαιοσύνη, χωρίς κοινωνικούς αποκλεισμούς. Την υπεράσπιση της διαφορετικότητας και των ευπαθών κοινωνικών ομάδων.
8. Την υπεράσπιση της Αυτοδιοίκησης ως κύτταρου δημοκρατίας και αυτοδιοίκησης. Σήμερα, οι αρμοδιότητές της έχουν διευρυνθεί και καλύπτουν όλους σχεδόν τους τομείς της ζωής των πολιτών. Παράλληλα, όμως, η αυτοδιοίκηση απέκτησε και όλα τα κουσούρια που κοσμούν την κεντρική εξουσία (γραφειοκρατία, διαφθορά, κακοδιοίκηση, έλλειψη σχεδιασμού κ.ά.) και μάλιστα σε τέτοιο βαθμό που να θεωρείται από τους πολίτες ως ένας βαθύτατα διεφθαρμένος και αναποτελεσματικός θεσμός. Βάζουμε φρένο στη μετατροπή της αυτοδιοίκησης σε ανώνυμη εταιρεία ή σε πεδίο ανενόχλητης και ανεξέλεγκτης δράσης μικρών και μεγάλων οικονομικών συμφερόντων. Απέναντι σε αυτά τα συμφέροντα αντιτάσσουμε το όραμα της αποκεντρωμένης δημοκρατικής εξουσίας, όπου με θεσμούς έλεγχου και διαφάνειας είναι δυνατό να συνεργάζεται το δημόσιο με το ιδιωτικό σε όφελος των τοπικών κοινωνιών και των κατοίκων τους.
9. Την προσήλωση στην εσωτερική συμμετοχική δημοκρατία των κινήσεών μας, μέσα από τη συλλογική διαβούλευση και δράση. Η υιοθέτηση μορφών άμεσης δημοκρατίας στη συμμετοχή των μελών, η διαφάνεια, ο έλεγχος και η κοινή

δράση είναι προαπαιτούμενα. Η συλλογικότητα είναι όρος επιβίωσης. Διαφορετικά κυριαρχούν ο αρχηγισμός, οι προσωπικές φιλοδοξίες και η πολιτική διαμεσολάβηση.

10. Τον σταθερό προσανατολισμό στα λαϊκά στρώματα και στις συνοικίες της πόλης, δηλαδή σε εκείνους ακριβώς τους πολίτες και τις περιοχές, που, ενώ βιώνουν την εγκατάλειψη και τον αποκλεισμό, ταυτόχρονα είναι δύσκολα προσβάσιμοι είτε γιατί απουσιάζουν από την τοπική πολιτική δραστηριότητα είτε γιατί υπόκεινται σε σφιχτούς δεσμούς εξάρτησης και πίεσης από κομματικούς μηχανισμούς.